

Komunistisku attieksmi pret darbu

Ar zelta burtiem padomju Konstitūcija ierakstīta: PADOMJU SOCIĀLISTISKO REPUBLIKU SAVIENĪBĀ DARBS — GODA, SLAVAS UN VARONĪBAS LIETA. Pasaulē vēl nepieredzētu varonardarbu veica padomju cilvēki. Pārvarot šķietami nepārvaramas grūtības, viņi uzcēla sociālistu. Mūsu zeme pārkļāvē milzu rūpnīcām, elektrostacijām, izauga simtiem jaunu pilsetu, iešalkojās cilvēku radītās jūras, stepju un atmatu plašumos zelta vilni vēl nepārskatāmas druvās. Padomju cilvēks lika kalpot mieram un jauncelsei atomu enerģijai, pirmais atvēra kosmosa durvis. Aiz šiem pasaulvēsturiskajiem sasniegumiem saskatāma miljonu cilvēku darba varonība, pašizliedzīga kalpošana savai Dzimtenei, Komunistiskās partijas nospraustā mērķa — komunisma uzcelšanai.

Komunisma uzcelšanas Programma, ko padomju tautai izvirzīja PSKP XXII kongress, izraisīja jaunu masu varonību, neatlaidību pārvarēt grūtības un šķēršļus. Padomju ļaudis saprot, ka ceļš uz komunismu nav asfaltu klāts. Pašiem tas jāuzceļ, pašiem jānolīdzina. Mēs esam pirmie šī ceļa gājēji, cilvēces priekšpulks komunistiskās sabiedrības celtniecībā.

Sodien vēl dziļāka jēga kļuvusi vārdiem «darbs — goda, slavas un varonības lieta». Tikai radošs darbs, miljonu enerģija, neatlaidība pārvērtīs dižos plānus īstenībā. Katra padomju cilvēka vērtību nosaka viņa attieksme pret darbu — komunistiskās sabiedrības pamatu. Mūsu vidū jau ir simtiem un tūkstošiem cilvēku, par kuriem mēs sakām — viņi jau strādā kā komunistiskās sabiedrības locekļi. Pirms dažiem gadiem Saukas ciema kolhoza «Ezerkrasts» kolhoznieci Martu Budenu pazina tuvinieki, kaimiņi, darba biedri. Sodien ar viņu lepojas viss rajons, pēc viņas līdzinās, no viņas mācās. Izcilā slaucēja izaugusi darbā, viņa ir grūtibām. No teltīm, kas iegūtas kolhoza ganāmpulkā, viņa izaudzējusi un kopj augsti produktīvu govju grupu. Kāpēc biedre Budena aizsteigusies tik tālu priekšā daudzām savām darba biedrēm, kāpēc viņas vārdu gadu no gada sastopam pašu labāko slaucēju vidū? Atbilde ir un vienkārša — Marta Budena savus pienākumus pilda ar istu darba mīlestību un augstu pienākuma apziņu. Un tādu lopkopju kā Marta Budena mums šodien daudz.

Kolhoza «Draudzība» slaucēju ilggadīgo darba pirmrindnieci Liliju Brangali rajona darbaļaudis izvirzīja par savu deputāti PSRS Augstākajā Padomē. Pirmrindnieku pulkā parādās arvien jauni vārdi. Lūk, Mežāres padomju saimniecības slaucēja Anna Stikāne šodien komunistiski risina PSKP CK marta Plēnuma uzdevumus. Viņa tagad caurmērā no katras govīs slauc 16 kilogramus piena dienā un vairāk. Kirova kolhoza slaucējas parādīja lielu neatlaidību un panāca visaugstāko izslaukuma kāpinājumu.

Ļoti sarežģītos laika apstākļos noritēja pavasara sēja. Ar darba varonību, pašizliedzību, augstu pienākuma apziņu izcēlās Leimaņu kolhoza, Plaviņu atbalsta parugsaimniecības un daudzu citu mehanizatori. Odzianas kolhoza traktoristi savu darbu dienu nenoteica pēc pulksteņa, bet vadījās no konkrētiem apstākļiem. Traktoru rūkņa šeit aplūsa tikai dažas stundas diennakti. Augstu meistarību lauku mehanizatori parāda sējumu kopšanā. Biržu kolhoza traktoristi šī laikā jau divas reizes apstrādājuši vairāk nekā 150 hektāru lielu kukurūzas plantāciju. Ar triecientiem sienu plaušā izceļas kolhozu «Draudzība» un «Vienība» plāvēji. Tie ir cilvēki, kas bez skaļām frāzēm diendienā dod savu ieguldījumu lauksaimniecības attīstības nodrošināšanai.

Daudz lielisku cilvēku mūsu rajona rūpnīcības uzņēmumos, kas ar savu darbu tuvinā dienu, kad partija varēs paziņot tautai par komunisma celtniecības Programmas izpildi.

Ar lielu gandarījumu mēs varam atzīmēt, ka komunisma celāju pulks nemitīgi papildinās. Tieši no vidusskolas uz ražošanu aiziet gandrīz visi Jēkabpils pirmās, Neresas, Zasas un dažu citu vidusskolu audzēkņi. Mūsu lieliskie jau-

nieši ir dziļi izpratīti, ka šodien viņu vieta ražošanā, precīzāk sakot — jāapvieno darbs ar mācībām.

Strauji pieaug darba pirmrindnieku pulks, vecāko paaudzi aizstāj jaunatne. Mūs nebaida grūtības, kas jāpārvar šodien, neuztrauc tās, kas vēl priekšā. Padomju ļaudis cieši pārliecināti, ka Komunistiskās partijas vadībā tās tiks pārvarētas. Lai tas notiktu, kopsoli ar pirmrindniekiem jāiet visiem, pēc viņiem jālīdzinās, viņu sasniegtās virsotnes jāsasniedz, jāstrādā tik pašizliedzīgi, radoši, ar tādu pašu degsmi, kā to dara mūsu bākas — pirmrindnieki.

Tomēr mēs nevaram un negribam aizvērt acis trūkumu priekšā, neredzēt nebušanas un nekārtības, kas traucē kļūt par istu komunisma celtnieku katram darba darītājam. Gandrīz katrā saimniecībā blakus pirmrindniekiem strādā cilvēki, kas pavirši un nolaidīgi pilda savus pienākumus, cenšas mazāk dot sabiedrībai, vairāk saņemt no tās.

Daudz pelnītu pārmēru jāizsaka par celtnieku darbu. Pirms dažiem mēnešiem ekspluatācijā nodeva kapitāli izremontētu namu Jēkabpili, Brīvības ielā 208. Uz katru soļu te var sastapt rajona remontu un būvju iecirkņa paviršā darba pēdas: piebūves jumts noklāts ar sasistām šifera plāksnēm, durvju rāmji iestiprināti sienās tik pavirši, ka tikko negāžas ārā, ista brāķa darbs ir ēkas ārējais krāsojums. Par savu brāķa darbu krāsotāji, jumtņiki, namdari saņēma pilnu algu. Tik daudz brāķa, pavirša darba, bezatbildības, cik šodien sastopams celtniecībā, grūti atrast citās nozarēs. Padomju ļaudis jaunajos namos dzīvos desmitiem gadu, dzīvos komunismā, tāpēc šodien stingri jāprasa no celtniekiem, darbu vadītājiem, inženieriem tikai teicama kvalitāte, sākot ar nama pamatiem, beidzot ar logu iestiklošanu.

Mūsu lauksaimniecības darbiniekiem krītni jāsaparojas, lai atrisinātu tādu svarīgu problēmu kā piena un gaļas ražošanas palielināšana un to pašizmaksas pazemināšana. Tieši atpalcēji kavē šo uzdevumu atrisināšanu, rada grūtības iedzīvotāju apgādē ar pienu un gaļu.

KOMUNISTISKĀ DARBA SVARĪGS RĀDITĀJS — KVALITĀTE. IZLAIST TIKAI AUGSTĀKĀS ŠKIRAS PRODUKCIJU, RAŽOT AUGSTĀKĀS KVALITĀTES PIENU, BEKONUS, OLAS—LŪK, KAS ŠODIEN RAKSTURO MŪSU PIRMIRINDNIEKUS, PEC KĀ JĀTIECAS ATPALICEJIEM. TO VĀRĒS SASNIEGT TIKAI TAD, KAD KATRS DARBA DARĪTĀJS PILNĀ MĒRĀ ATBILDĒS PAR SAVU DARBU. TĀDUS CILVĒKUS AUDZINA KOMUNISTISKĀ PARTIJA, SOCIĀLISTISKĀ SABIEDRĪBA.

Čapajeva kolhoza 18. jūnija valdes sēdes protokols liecina, ka tās dalībniekiem nav bijis īstas skaidrības par sēdes sasaukšanas galveno mērķi. Dienas kārtības pirmajā jautājumā ierakstīta dziļdomīga svītra, otrajā — dažādi jautājumi.

Vai tiešām sējumu kopšanas un sienu plaušanas jautājumi ir tik mazsvarīgi, ka tiem nav paredzēti speciāli dienas kārtības punkti? Par plaušu šeit nekas konkrēti nav runāts. Valde tikai nolēmusi, ka jāiztira šķūņi, kuros paredzēts ievietot sienu. Tāpēc arī nav jābrīnās, ka uz 29. jūniju saimniecībā bija nopļāvuši un sagabājuši tikai 9 hektārus zālāju, kaut gan plaušanai paredzētās platības nav no mazajām. Jāievāc siens no 155 hektāriem dabisko plaušu un 164 hektāriem ilggadīgo zālāju. Taču sienu plauša tā isti nav uzsākta. Citos kolhozos laika apstākļi nemaz nav labvēlīgāki, taču nopļauti jau pāri par 100 hektāriem, arī sagabota lielākā daļa. Bet, lūk, čapajevieši arvien vēl mierīgi nogaida. Sak, būs siena laiks, tad arī sarausim. Bet ilggadīgajos zālajos stiebrzāles jau savārpojušas, āboliņš zied. Ar katru dienu zālāju zelmenis vairāk

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALĀS KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOSANAS PĀRVALDES ZONA

Nr. 21 (2716)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 3. jūlijā

Maksā
2 kap.

ATSAUCAS DAUGAVPILS, ILOKSTES UN PREIĻU RAJONU SLAUCEJU AICINĀJUMAM

Pārsniegsim plānoto

Visas tautas cīņā par lopkopības produktu ražošanas palielināšanu arī mūsu saimniecības slaucēju kolektīvs ir apņēmies dot ne tikai plānoto produkciju, bet arī pielikt visus spēkus, lai pārsniegtu plānoto. Tagad, vasaras ganību periodā, ir iespējams kāpināt piena iegūvi, un tas ir jādara katram mūsu saimniecības lopkopējam. Svarīgi piena ieguves plānu pārsniegt tieši ganību perio-

dā, jo tagad ražotais piens ir vislētākais.

Pašlaik visu vērību veltām govju pareizai ganišanai, lai esošās ganības maksimāli izmantotu. Rītos lopus izlaižam ganos plkst. 5, vakaros ganām līdz 21.30, ar pusdienas pārtraukumu no 12—15. Papildus piebarojam arī zaļbarību līdz 15 kilogrami dienā. Protams, tās devas ir atkarīgas no ganību zemes stāvokļa. Tajās novietnēs,

kurās ganības sliktākas, piebarojam lielākas zaļās masas devas, bet tur, kur tās labas, āboliņa devas samazinātas.

Regulāri govīm ik dienas izbarojam minerālbarību — sāli, kriptu, pēdējo uzkaisot zaļbarībai vai izšķīdinot ūdenī. Vienmēr raugamies, lai brūnāļas būtu pietiekoši padzērušas kā mājās novietnē, tā arī ganībās, dzirdinot no dabīgiem ūdeņiem krājumiem. Atsevišķās novietnēs esam jau ganībās izveduši siles govju dzirdināšanai, lai, tiklīdz dabīgo ūdeņu krājumu pietrūkst, uzsāktu tā pievešanu.

Pašlaik slaucam dienā katrs no govīs vidēji pa 14—16 kilogramiem piena. Esam panākuši šā gada piecos mēnešos izslaukumu kāpinājumu pat līdz 490 kilogramiem, izslaucot vidēji no govīs no 1100 līdz 1382 kilogramiem piena. Tas, protams, ir panākts rūpīgā darbā. Uzskatām, ka līdzšinējie mūsu iegūtie dienas izslaukumu rādītāji, kā arī citu saimniecības slaucēju dienas piena ieguve nav galīgā robeža un ar labu gribu iespējams to pārsniegt.

Tādēļ nepieciešams tuvākā laikā sasaukt lopkopēju sanāksmi, kurā apspriestu tieši piena ieguves kāpināšanas iespējas un rezerves šodien mūsu saimniecībā.

Atsaucoties kaimiņu rajonu slaucēju aicinājumam, mēs solāmies ik dienas ne tikai pildīt plānoto, bet cīnīties par piena ieguves kāpinājumu, lai tas nebūtu zemāks par 16 kilogramiem no govīs dienā. Aicinām iesaistīties sociālistiskajā sacensībā par savu ieguldījumu kopus lietā ne tikai ikvienu mūsu kolhoza, bet arī visa rajona slaucēju.

V. RUTKA, V. BRUNENIECE,
A. SPEKA, DZ. KŪLINIECE,
A. VILMANIETE, V. ORSTE,
A. VILNĪTIS,
Mežgales kolhoza lopkopji

Kolhoza «Rīts» mehanizators komjaunietis Roberts Grauziņš kopj vairāk nekā 80 hektāru kukurūzas un cukurbiešu, Līvānu vidusskolas audzēkņi un kolhoznieki izravējuši un izretinājuši visus cukurbiešu sējumus, kurus tālāk kops mehanizators. Viņš jau izdarījis rindstarpu apstrādi divos virzienos. Tagad Roberts Grauziņš steidz nobeigt kukurūzas sējumu rindstarpu ierdināšanu, lai pēc tam stātos pie otrreizējās apstrādes.

Attēlā: komjaunietis Roberts Grauziņš irdina kukurūzas sējumu rindstarpas.
D. ZELTIŅA foto

Kad trūkst organizētības

nobriest, pārkoksņējas, tā zaudējot vērtīgās barības vielas.

Nevar būt runa par atsevišķu platību nopļaušanu un saucamajam vitamīnsienam, pēdējais laiks izvērst sienu plaušu. Katras saimniecības vadītāju, speciālistu un brigadieru uzdevums panākt, lai viss siens būtu augstas kvalitātes. Vēlu plauts āboliņa un zālāju siens safur ievērojami mazāk barības vielu un gandrīz trīs reizes mazāk sagremojamo olbaltumvielu nekā agri plauts siens. Arī karotina — A vitamīna provitamīna saturs samazinās divkārtīgi. Ja saimniecība iegūs šogad iepriekšējo gadu vidējo sienu ražu — 15 centneri no hektāra, tad, ievācot sienu pirms zemes ziedēšanas, varētu iegūt liekus 7380 kilogramus sagremojamā olbaltuma, kas tik ļoti nepieciešams un parasti nepietiek ziemas periodā lopu dienas devās. Šī olbaltumvielu daudzuma pietiek 14,7 tonnu piena saražošanai. Lūk, ko zaudē saimniecība, nopļaujot ilggadīgos zālājus pēc to ziedēšanas novēlotos termiņos.

Par plaušu nedomā tieši darba organizatori, brigāžu saimnieki —

pirmās, otrās un trešās brigādes brigadieru. Citādi uz 29. jūniju mehāniskajās darbnīcās nestāvētu nesaremontētās divas zāles plaušmašīnas, četri grābekļi. Saimniecības mehāniķis b. Mironovs paskaidroja, ka plaušmašīnu un cita inventāra remonts neesot liela problēma, varēšot drīz beigt. Bet vai šodien, kad siens jāplauj ar pilnu slodzi, izmantojot gan zirgu, gan traktora vilkmi, var vēl spriedelēt par tehnikas remontu! Nevienam vēl nav padomājis par traktora DT-20 plaušmašīnas samontēšanu, kura atrodas noliktavā. No visa sacītā var secināt, ka saimniecības vadība un speciālisti šobrīd neorganizē sienu plaušu, nav ieinteresēti tā sagatavošanā labā kvalitātē.

Varbūt čapajevieši līdz šim visus spēkus veltīja sējumu kopšanai, ravē un retina cukurbietes? Šo darbu taču nekavē īslaicīgie lietus mākoņi. Taču nē. To kopšana tikko uzsākta. Cukurbiešu lauki ieauguši nezālēs. Zāļojošo balandu plāvā tikko var manīt cukurbiešu līnijas. Lai gan kantora darbiniekiem un speciālistiem iedalīti 0,08 hektāri cukurbiešu platības, taču darbs uz 30. jūniju vēl nebija

uzsākts. Kolhoza grāmatvede b. Dabollapa aizbildinās, ka līdz šim, lūk, šad tad liņājis lietūs, gaidīšot labāku laiku, tad uzsāksot ravēšanu.

Arī Jersikas ciema padomes un bibliotēkas darbinieki vēl nav uzsākuši cukurbiešu ravēšanu. Ciema bibliotēkare K. Dimante gan rūpīgi veidojusi stendu par lauku darbu prasmiņu/veikšanu, taču pati negrib piedalīties sējumu kopšanā. Arī Jersikas ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētājam b. Kivleniekam vajadzētu aktīvāk organizēt sējumu kopšanu un kopā ar citiem ciema padomes darbiniekiem rādīt priekšzīmi, izretinot ierādītās platības. Neatļauti kavējas ar palīdzības sniegšanu šefības kolhozam Līvānu stikla fabrikas kolektīvs, kurš uz 29. jūniju no 15 hektāru iestās platības vēl nebija izravējis nevienu hektāru.

Protams, ja paši kolhoza ļaudis būtu vairāk vēribas veltījuši šim atbildīgajam darbam, tad cukurbietes nebūtu ieaugušas nezālēs.

Z. BABAKOVA

PAR PARTIJAS DARBA JAUTĀJUMIEM

Padalīsimies pieredzē, partijas darbinieki!

Sodien, kad lauku darbaļaudis pieliek visus spēkus PSKP CK mar-
ta Plēnuma lēmuma īstenošanai,
kad arvien jūtāmāk savu vadošo
un organizējošo ietekmi parāda ne-
sen nodibinātā teritoriālā kolhozu
un padomju saimniecību ražošanas
pārvalde, gribas pakavēties pie da-
žiem jautājumiem, kas skar partijas
darba nozīmi un jomu un tieši par-
tijas rajona komitejas instruktora
lomu jaunajos apstākļos.

Mēs zinām, ka saskaņā ar mar-
ta Plēnuma lēmumu par kolhozu
un padomju saimniecību ražošanas
konkrētu vadīšanu un lauksaimniec-
iskās ražošanas attīstību pilnā
mērā atbild teritoriālā ražošanas
pārvalde. Tai ir savi kadri, spējīgi
visu lauksaimniecības nozaru speci-
ālisti, kas var un prot sniegt
praktisku palīdzību ražošanas or-
ganizēšanā. Ir arī speciāls partijas
un komjaunatnes CK darbinieku
aparāts, kura pienākumos ietilpst
palīdzēt kolhozu un padomju saim-
niecību partijas un komjaunatnes
organizācijām mobilizēt darbaļau-
dis lauksaimniecības produktu ra-
žošanas un sagādes plānu izpildī-
šanai.

Kas tad paliek ko darīt līdzšinē-
jam partijas rajona komitejas in-
struktoram, ievērojot, ka jaunajos
apstākļos viņa darba iecirknis
krietni palielināts un aptver 5—6
kolhozus līdzšinējo 3 kolhozu vietā?
Manuprāt, pozitīvs ir tas, ka
pašreiz rajona komitejas instruktors
atbrīvots no līdzšinējiem un prak-
sē sen nosodītajiem «vispārējās»
vadošanas pienākumiem. Rajona ko-
mitejas instruktora galvenais darba
lauks ir kolhozu partijas pirmorga-
nizācijas un sabiedriskās organizā-
cijas, kuras pareizi jāvirza uz ko-
pējo uzdevumu veikšanu — uz pro-
dukcijas ražošanas kāpināšanu, uz
darbaļaužu materiālās labklājības
un kultūras līmeņa nemīdīgu cel-
šanu, uz kadru pareizu izraudzīša-
nu un audzināšanu — uz visiem
tiem pasākumiem, kuri veicina ko-
munistiskās sabiedrības celtniecību.

Mēs, partijas darbinieki, zinām,
ka tā saucamā «tīrā» partijas dar-
ba nav un nevar būt. Viss pasā-
kumu komplekss, kas veicams in-
struktoram, ir cieši saistīts ar ražo-
šanas darbu kolhozos, ar tiešajiem
materiālo vērtību radītājiem — kol-
hozniekiem. Tādēļ būt dienlīdzīgu
viņu vidū, līdz dziļumiem izjust un
kopīgi pārdzīvot tās radošās dzī-
ves ritmu, kas šodien pulsē mūsu

saimniecību fermās un tīrums, pa-
līdzēt atrisināt ikvienu sarežģītu
jautājumu kolhoznieku darbā, sa-
dzīvē un bieži vien pat ģimenē —
tur rajona komitejas instruktora pa-
doms nekad nav lieks. Nereti pat
izrādās par īsu dienu, kuru instruk-
tors spēj reizi nedēļā veltīt katram
sava iecirkņa kolhozam.

Bieži mēdz sacīt, ka kolhozu par-
tijas pirmorganizāciju darba kritē-
rijs ir attiecīgā kolhoza saimniecī-
kie sasniegumi noteiktā laika pos-
mā. Un tas nav bez pamata sacīts.
Galvenais, noteicošais faktors ražo-
šanā ir cilvēks. Un, lūk, cik pareizi
un aktīvi partijas organizācija veic
darbu ar pašiem cilvēkiem, mate-
riālo vērtību radītājiem un ražoša-
nas organizētājiem, tik sekmīgi arī
tiek veikti saimnieciskie pasākumi.
Tādēļ, lai prastu saskatīt un atrast
vajadzīgo un pareizo sviru kolhoza
ražošanas kāpināšanai, partijas
pirmorganizācijas sekretāram, tāpat
arī rajona komitejas instruktoram
jābūt informētam par visām kolho-
za dzīves nozarēm.

Nereti instruktors ir spiests mek-
lēt palīdzību trūkumu novēršanai
arī pie ražošanas pārvaldes inspek-
tora — organizatora vai cita pār-
valdes darbinieka, tādēļ ar viņiem
nākas strādāt ciešā kontaktā.

Sodien instruktoram nākas risi-
nāt ne vien ražošanas problēmas.
Noliedzami svarīgi ir arī vietējo
padomju un citu lauku iestāžu un
organizāciju veicamie pasākumi.
Mēs zinām, ka arvien ietekmīgā-
kām jāklūst dažādām sabiedriskā-
jām organizācijām, kas virza uz
partijas Programmas nosprausto sa-
biedrisko pasākumus. Attīstīt, akti-
vizēt un pareizi virzīt uz priekšu
šo organizāciju darbību ir instrukto-
ra darba neatņemama sastāvdaļa.

Partijas komitejas un tās instruk-
tora organizējošā un vadošā loma
visu grūtāko uzdevumu risināšanā
visvairāk atkarīga no tā, cik mērķ-
tiecīga ir partijas pirmorganizāciju
darbība. Tāpēc darbs pirmorganizā-
cijās, praktiskā palīdzība tām ir
pats galvenais visā partijas rajona
komitejas instruktora darbībā.

Pašreiz kolhozos beigušās parti-
jas pirmorganizāciju pārskata un
vēlēšanu sapulces, kurās komunis-
ti vispusīgi apsprieda partijas dar-
ba jautājumus, ievēlēja jaunu va-
dību un nosprauda pasākumus dar-
ba uzlabošanai. Lai gan visumā
līdzšinējais darbs novērtēts par
apmierinošu, taču jāteic, ka dziļas

mērķtiecības dažās pirmorganizāci-
jās nereti trūcis. Ar jaunievēlēta-
jiem pirmorganizāciju sekretāriem
un biroju locekļiem nāksies krietni
vien pastrādāt, lai pirmorganizāci-
ju turpmākajā darbā nebūtu ne
mazākas formālisma izpausmes
jebkurā partijas dzīves nozarē un
lai pirmorganizācijas vēl vairāk
ietekmētu kā saimnieciskās, tā kultū-
ras dzīves strauju kāpinājumu.

Rajona komitejas instruktora
darbs ir ļoti daudzpusīgs. Tas ap-
tver arī tādus svarīgus jautājumus
kā darbs ar bezpartejisko aktīvu,
partijas rindu augšanu, komunistu
audzināšanu. Jāpauzē, lai ikviens
komunists būtu aktīvs cīnītājs par
partijas lēmumu izpildi, lai viņš
vienmēr un visur ievērotu PSKP
Statūtu prasības. Visnotaļ paaug-
stinot prasības komunistiem, nepie-
ciešams tajā pašā laikā parādīt
vairāk iecietības katrām partijai
biedram un kandidātam, prast lai-
kus palīdzēt cilvēkiem, kas kļūdi-
jušies.

Instruktorā darba pieredze nav
apkopojama īsā rakstā. Gribētos,
lai laikraksta «Padomju Daugava»
slejš savas domas izteiktu arī ci-
ti, skarot jautājumus varbūt ne tik
vien par rajona komitejas instrukto-
ra, bet arī par CK instruktoru un
pārvaldes inspektora — organizato-
ra darbu.

V. KĻAVIŅS,
LKP Jēkabpils rajona
komitejas instruktors

NO RŪPNĪCAS UZ KOLHOZU

Pirms piecarpus gadiem kādā
ziemas rītā Līvānu toreizējā spirta
rūpnīcā sāka strādāt Helēna Skrūz-
mane. Drīz vien tehniskais perso-
nāls novēroja: dod viņai kādu dar-
bu gribi, visus veiks vienādi preci-
zi un labi. Uzcieta un čaklums
darija savu.

Sākumā viņa ir vārtāja, tad

klūst par spirta pārtvaices aparā-
tisti, par iesalnietu, rauga gatavo-
tāju. Visas šīs profesijas prasa la-
bas zināšanas, bet b. Skrūzmane
tās apguva un pārzina labi. Gāja
viņa strādāt tur, kur visvairāk gai-
dija čaklas rokas.

Kolektīvā b. Skrūzmane bija ie-
mantojusi lielu autoritāti ar savu
apziņīgumu un disciplinētību. Par
labiem ražošanas panākumiem viņai
piešķīra vairākus Goda rakstus,
naudas prēmijas, pavēlēs izteica
pateicības. Viņas fotoattēls ievie-
tots rūpnīcas Goda plāksnē.

Kad risinājām jautājumu, kā la-
bāk palīdzēt laukiem, b. Skrūzma-
ne izteica gatavību pāriet darbā uz
kolhozu. Tagad viņa strādā kolho-
zā «Druva» laukkopībā.

— Varam tikai labu teikt par
čaklo cukurbiešu ravētāju, — stāsta
kolhoza vadītāji. Tā arī domājam,
nepievil mūsu kolektīva uzticību la-
bākā strādniece. Mēs visi esam
priecīgi par viņas pareizo lēmu-
mu un labo darbu un domājam, ka
šim solim radīsies sekotāji.

No sirds novēlam Helēnai gut
kopu saimniecības druvās daudz
panākumu.

A. PABERZS,
Līvānu lopbarības antibiotiku
rūpnīcas direktors

Jaunības svētki Medņos

Saulainajā 24. jūnijā Variešu un
Medņu ciemu 20 astoņpadsmitgadī-
gie jaunieši un jaunietes teica ar-
dievas bērnībai un iesoļoja lielajā
dzīvē kā pilnvērtīgi tās locekļi, no
kuriem dzīvē var prasīt pilnu slo-
dzi. Daudziem šī diena uz mūžu
paliks atmiņā kā viena no saulai-
nākajām, jo tā ir it kā sliek-
snis, kur vienā pusē paliek vecāku
gādība pavadītā bērnība, otrā pu-
sē — dzīve ar visām tās grūtībām,
kur «jaunība un ceļš pret kalnu
ies». To, ka mūsu jaunieši būs sa-
vas Dzimtenes cienīgi pilsoņi, dau-
dzi no viņiem jau pierādījuši ikdie-

nas darbā. Tā kopsaimniecības «Uz
priekšu» laudis priecājas par astoņ-
padsmitgadīgā dārkopēja Jāņa Eg-
liša darbu, arteļa «Cīņa» kolhoz-
nieks Valdis Kalniņš ik rītus dodas
uz fermām un pilnās piena
kannas nogādā Variešu krejotavā.
Tiesa, ne vienmēr ir viegli nozagt
miegam dažas stundas un cīlāt
smagās kannas, taču grūtības viņu
nebauda, tāpat kā tās nebauda vēl
daudzus šīs svētdienas jubilārus.
Protams, ir arī trūkumi dažu jau-
niešu uzvedībā, kā to savā runā
teica Liepenes astoņpadsmitgads skolas
skolotāja Kļaviņa, tomēr tādu nav

daudz un gribas ticēt, ka ar pārē-
jo palīdzību un atbalstu šie jaunie-
ši savu uzvedību labos. Jaunos ju-
bilārus siltiem, izjustiem vārdiem
sveica Liepenes astoņpadsmitgads sko-
las direktore Ozoliņa, Variešu cie-
ma padomes izpildu komite-
jas priekšsēdētāja Liepiņa, kolho-
zu priekšsēdētāji Jeļisejevs un Le-
jiņš, Līvānietis, jauniešu vecāki,
draugi un pionieru organizācijas
pārstāvji.

Pēc svinīgās daļas Variešu un
Medņu ciemu pašdarbnieki sniedza
koncertu.

L. KALNIERE

Tautas gudrības pūrs

(V. I. Leņina PSRS Valsts bibliotēkas 100 gadu jubileju
sagaidot)

Vai var doties ceļojumā no laikmeta uz laikmetu, no
vienas pasaules zemes uz otru, vai var gandrīz reizē ieska-
tīties daudz mūsu planētas tautu pagātnē, tagadnē un nā-
kotnē? Jā, šāds aizraujošs ceļojums ir iespējams, ja kaut vai
dažas dienas pavada V. I. Leņina PSRS Valsts bibliotēkā
Maskavā, kur sakopotas visu laiku un tautu grāmatas un
rokraksti. Bet grāmata, kā gudri teicis M. Gorkijs, varbūt
ir vissarežģītākais un vislielākais brīnums no visiem, ko
cilvēce veikusi savā ceļā uz laimi un nākotnes varenību.

Lūk, mūsu greznā Grāmatu pils! Jau tās ārējais izskats
vien izraisa nepacietīgu vēlēšanos drīzāk iepazīties ar tajā
savāktajiem retumiem. Dīzāko pasaules gara milzu krūstēli,
slavenu mūsu zemes rakstnieku portreti rotā bibliotēku, kur
tagad saudzīgi glabā un rūpīgi studē viņu nemirstīgos dar-
bus. Vīrs dzegas redzamas to cilvēku skulptūras, kas kļu-
vuši par gadsimtu gaitā tautu uzkrāto kultūras bagātību
laimīgajiem mantiniekiem, — strādnieka un kolhoznieka,
celtnieka un studentes, kareivja un vīrsnieka tēli.

Pa daudzām durvim cilvēki ieiet «Leņinkā», kā maskavieši
dziļā mīlestībā sauc savu bibliotēku. Taču daudziem vislabāk
patīk ieiet tajā no Frunzes ielas, kur piestiprināta piemiņas
plāksne, kas liecina, ka šajā bibliotēkā pagājušā gadsimta
deviņdesmitajos gados bieži iegriezies V. I. Leņins. Kāpjot
uz augšu pa marmora kāpnēm, iesaujas prātā, ka šo pašu
ceļu kādreiz gājuši V. I. Leņins un I. Tolstojs, D. Mende-
lejevs un K. Timirjazevs, daudzi citi izcili Krievzemes jau-
diņi. Nelielā istabā, kas tajos tālajos laikos bija lasītava,
viņi sēdēja, noliekušies pār grāmatām un rokrakstiem, un
varbūt tieši šeit dzimušas viņu ģenlālās idejas...

Bibliotēkā saudzīgi glabā 1893. gada «reģistrācijas grāma-
tu». Tajā ir jaunā zveinātā advokāta palīga V. I. Uļjanova
pasrocīgs ieraksts. Pēc Lielā Oktobra uz Vladimira Iljiča
rakstāmgalda vienmēr bija redzamas šīs bibliotēkas grāma-
tas. Un cik saudzīgi viņš ar tām apģājas! Cik pārsteidzo-
ši kautrīgi ir viņa lūgumi! V. I. Leņina muzejā ikviens

var izlasīt mīļotā tautu vadoņa 1920. gada 1. septembra
zīmīti, kas domāta bibliotēkai. Tajā Vladimirs Iljičs lūdz dot
viņam ieskatam uz vienu dienu grieķu valodas vārdnīcas,
filozofijas vārdnīcas un grieķu filozofijas vēsturi. Zemāk la-
sāma piezīme: «Ja saskaņā ar noteikumiem uzzīnu izdevu-
mus uz māju neizsniedz, vai nevarētu dabūt uz vakaru, uz
nakti, kad bibliotēka slēgta. No rīta atdošu.»

Ar V. I. Leņina vārdu ir saistīta bibliotēkas augšana un
uzplaukums pēc Oktobra revolūcijas. Savu tagadējo nosau-
kumu bibliotēka ieguva 1925. gadā, kad tai piešķīra lielā va-
dona vārdu. Pirms tam to sauca par Rumjanceva muzeja
bibliotēku un tā aizņēma tikai «Paškova namu», kur tagad
atrodas lasītavas bērniem un jauniešiem. Rumjanceva vār-
dā muzejs saucās par godu krievu valstsvīram un kultūras
darbiniekam N. Rumjancevam, kas visu mūžu ar lielu pras-
mi vāca grāmatas, rokrakstus un citus materiālus un pēc
tam tos novēlēja muzejam.

Pirmsrevolūcijas laikā Rumjanceva bibliotēkai bija jākau-
jas ar līdzekļu trūkumu un grūtībām. Pusgadsimta laikā tā
nebija saņēmusi no valsts savu kolekciju papildināšanai
nevienu grāsi. Ja tomēr bibliotēka šai laikā savāca 1 miljo-
nu 200 tūkstošus sējumu, tad par to tā lielā mērā varē-
ja pateikties pazīstamiem bibliofiliem, kas tai ziedoja grā-
matas un vērtīgas grāmatu kolekcijas.

Strauji augt un attīstīties bibliotēka sāka tikai padomju
varas laikā. Sodien tās milzīgajā 19 stāvu grāmatu krātuvē
ir jau 22 miljoni grāmatu, žurnālu, laikrakstu gada kom-
plektu, rokrakstu un citu materiālu 89 PSRS tautu un
173 pasaules valodās. Katru gadu bibliotēkas fondi papildī-
nās gandrīz par 1 miljonu jaunu iespieddarbu. Ja visus
grāmatplauktus saliktu vienā rindā, tā būtu 300 kilometrus
gara, bet ikgadējam «pieaugumam» ir vajadzīgi 14 kilometri
plauktu.

V. I. Leņina PSR Valsts bibliotēka ir padomju tautas na-
cionālais lepnums. Neviena pasaules bibliotēka nevar ar to
sacensties grāmatu fonda bagātības un jo sevišķi lasītāju
un izsniegto grāmatu skaita ziņā. Tur glabājas un tiks
mūžam saglabāti nākamajām paaudzēm visvērtīgākie kultū-
ras pieminekļi — sākot ar sirmās senatnes rokrakstiem un
beidzot ar ikdienas sūtījumiem no visām mūsu zemes ma-
lām, no dažādām pasaules daļām. Bibliotēkas zinātniskās
laboratorijas nenogurstoši rūpējas, lai visi iespieddarbi «dzi-
votu» pēc iespējas ilgāku mūžu.

Visvairāk uzmanības un laika bibliotēkas darbinieki velti
lasītāju apkalpošanai. Viņi svēti atceras V. I. Leņina norā-
dījumu «... uzskatīt par publiskās bibliotēkas lepmu un
slavu nevis to, cik tajā retumu, cik kaut kādu XVI gadsim-
ta izdevumu vai X gadsimta rokrakstu, bet gan to, cik
plaši ir iziet grāmatas tautā, cik iesaistīts jauno lasītāju,
cik drīz tiek apmierināts ikviens grāmatas pieprasījums...»
(Raksti, 19. sēj., 243. lpp.).

— Ar katru gadu aug bibliotēkas lasītāju skaits, — stā-
sta tās zinātniskais sekretārs Levs Čerņisevs, — arvien vai-
rāk grāmatu nonāk darbaļaužu masās. Pagājušajā gadā mēs
izdevām 184.000 lasītāju karšu. To īpašnieki gada laikā ap-
meklējuši lasītavas 2.400.000 reizes un saņēmuši pāri par
12 miljoniem grāmatu. Bez tam vēl apmēram pusmiljona
grāmatu mēs nodevām pagaidu lietošanā starpbibliotēku abo-
namentā, ko izmanto 5.000 padomju un 250 ārzemju bib-
liotēku.

Zinātniskais sekretārs ar lepmu stāsta par bibliotēkas
lasītāvu. Pirms 100 gadiem šeit bija tikai viena lasītava
ar 20 vietām, turpretim tagad ir 22 lasītavas. Tās reizē
var apmeklēt 2.400 cilvēku.

Visās lasītavās plaši propagandē PSKP vēsturiskā XXII
kongresa lēmumus un mūsu partijas Programmu. Lasītāju
rīcībā ir uzzīnu lasītāju karšu. To īpašnieki gada laikā ap-
meklējuši lasītavas 2.400.000 reizes un saņēmuši pāri par
12 miljoniem grāmatu. Bez tam vēl apmēram pusmiljona
grāmatu mēs nodevām pagaidu lietošanā starpbibliotēku abo-
namentā, ko izmanto 5.000 padomju un 250 ārzemju bib-
liotēku.

Padomju varas gados mūsu zemes galvenā bibliotēka ar
partijas un valdības leņinisko gādību pārvērtusies par mil-
zīgu mūsu Dzimtenes kultūras iestādi. Tā sniedz lielu me-
todisku un konsultatīvu palīdzību ne vien 400 tūkstošiem
Padomju Savienības bibliotēku, bet arī brālīgo sociālistisko
zemju bibliotēkām. Katru gadu šeit tiek organizētas vairāk
nekā 800 literatūras izstādes par aktuālām zinātnes problē-
mām, sabiedriskās dzīves notikumiem un jubilejas svinībām.
Ļoti interesanta ir pastāvīgā jaunumu izstāde. Tās ekspo-
nāts maina katru nedēļu. Šajā izstādē pārstāvētas jaunās
padomju un ārzemju grāmatas.

V. I. Leņina PSRS Valsts bibliotēkas plašais, daudzpusī-
gais darbs aktīvi sekmē zinātnes, kultūras un tautas saim-
niecības attīstību, palīdz padomju cilvēkiem augt kulturāli un
idejiski, palīdz veidot jauno komunistiskās sabiedrības cilvē-
ku.

K. SKACKO

Kolhozs — komunisma skola zemniecībai

UZ PLASĀS DEMOKRĀTIJAS PAMATA

Kad pirms pāris gadiem apvienoja vairākus kolhozus un noorganizēja sabiedrisku saimniecību, kuras platībā ir 9745 hektāri, dažs labs kratīja galvu. Arī pieredzējuši organizatori šaubījās, vai tik lielu saimniecību var sekmīgi vadīt, pārredzēt visus ražošanas iecirkņus, nodibināt stingru darba disciplīnu. Piemērs, ka brālīgajās republikās tādās un vēl daudz lielākas saimniecības jau sen sekmīgi pastāv, it kā neesot attiecināms uz mums, jo laudis taču dzīvojoit viensētās. Tas vēl arvien rada lielas grūtības ražošanas organizācijā.

Komunistiskās partijas XXII kongress ar saviem vēsturiskajiem lēmumiem mums toties norādīja pareizo ceļu, kā šajos apstākļos visefektīvāk nodrošināt sabiedriskās saimniecības pārvaldīšanu. Partijas programmas tēze, ka kolhozs ir komunisma skola zemniecībai, ka līdz ar to visnotaļ attīstāma demokrātija, arteļa biedru pašiniciatīva, līdzdalība kopu saimniecības lietu vadīšanā ir svarīgs vadmotīvs mūsu darbā. Nācās ņemt vērā vēl vienu apstākli: mēs kopsapulci šā nosaukuma parastā jēdziena izpratnē pat sasaukt nevaram, jo Neretas ciematā neatrast telpu, kura vienam kopsapulim 1080 pilntiesīgos kolhoza biedrus.

Kolhoza kopsapulce tāpēc sanāk pa zonām un lemj vienu un to pašu jautājumu. Tas parasti notiek reizi, augstākais divas reizes gadā. Starplaikā darbojas pilnvarnieku padome. Katrī pieci arteļa biedri ievēlē pa vienam pārstāvim padomē. Tā spriež par jautājumiem, kurus parasti risina kopsapulce. Pilnvarnieki apstiprina arī valdes lēmumus, dod tai direktīvas.

BRIGĀŽU PADOME — KOLEKTĪVS VADĪBAS ORGĀNS

Lai itin visi kolhoznieki kā pilntiesīgi saimnieki pārvaldītu kolhozu, noorganizējām brigāžu padomes. Kolhoza pilnvaroto sapulcē speciāli apstiprinātā nolikumā, kas nosaka brigāžu padomes uzdevumus un darbības principus, uzsver, ka tās galvenais pienākums ir izraisīt kolhoznieku iniciatīvu, rast visplašākās iespējas lemt par itin visiem kopējās saimniecības lietas un darba jautājumiem, nodrošināt Komunistiskās partijas un Padomju valdības direktīvu neatlaidīgu izpildi.

Padomes tagad pastāv un darbojas visās astoņās laukkopības un traktoristu brigādēs. To locekļi parasti ir aktīvistī, kas iemantojuši savu biedru cieņu un uzticību. Padomes pilnvaras noteiktas uz diviem gadiem. Padomes priekšsēdētājs ir brigadieris un citu locekļu skaits ir no 4 līdz 6 biedriem. Sēdes notiek reizi mēnesī brigadiera vadībā.

Padome ir kolektīvs vadības orgāns un nav tajā priekšrocību arī brigadierim. Septiņās brigādēs vadītājam M. Salniņam par to diezgan uzskatāmi nācās pārliecināties. Padomes locekļi laukkopības Jānis Belūns un slaucēja Z. Vanaga novēroja, ka brigadieris nekārtīgi uzskaita izstrādes dienas. Padomes spriedums bija bargs, bet taisnīgs. Nolaista nav ciešama, un pieņemtais lēmums, ko arī apsprieda visa brigāde, lūdza valdi atbrīvot M. Salniņu no ieņemamā amata. Kolhoza valde tā arī darija.

Brigāžu padomes sēdēs kā nekur citur var vērot, kā saliedējušies sabiedriskā doma. Laudis ļoti principiāli vērsās pret neizdarību, savu biedru kļūdām. Līdzdalība sabiedriskajā ražošanā ir ikviena pienākums, un atlaide var būt tikai invalīdiem, slimiem, kas pilnīgi vai daļēji atbrīvojami no darbiem tūrmā. Tā arī trešās brigādes padomes dienas kārtībā radās priekšlikums ierobežot tos, kas no sabiedriskās saimniecības grīb tikai nēmt, bet preti neko nedot. Lūk, Kartupeļu ģimenes viena atvase — pieaugusi meita izdomājusi, ka var iztikt tikai no vecāku pūliņiem. Redziet, viņa taču valdei nav iesniegusi lūgumu, lai kļūtu kolhoza biedrs. Nelīdzēja paskaidrojums, ka līdzīgi lūgumi nav vajadzīgi jo

kolhoznieku bērni 16 gadu vecumā kļūst par pilntiesīgiem kolhozniekiem. Vajadzēja šai kolhoznieku sētai piemērot arteļa statūtos paredzētās sankcijas — uz pusi samazināja piemējas zemes kopplatību. Ar brigādes padomes lēmumu sašaurināt savu saimniecību nācās arī Smelterim, Dubovskai, toties Dračīnaitu ģimenei palielināja piemējas zemi līdz statūtos paredzētai normai, jo tā palielinājās par vēl vienu strādnieku. Valde šos ierosinājumus arī ievēroja.

Pirms sējas visas brigādes lēma, kā labāk izvietot cukurbietes, kam un kādā platībā uzticēt sējumu kopšanu. Par ierādīto iecirkni jāatbild visu brigādes locekļu priekšā. Pašiem jāvērtē kolhoza cukurbietes laukus. Tie izravēti. Ja kur arī pagādās pa sloksnei, kas zaļāka, tad biedri jau rāda ar pirkstu, un pienākums jāizpilda kaut vai ārpus parastā darba laika.

Ja aplūkojam darba ražīguma kāpināšanas problēmu, arī tur jūtam kolektīvās domas labvēlīgo ietekmi. Kam gan vēl labāk pārredzama papildus apmaksas iedarbība kā pašiem brigādes locekļiem, kas diendienā strādā ražošanā. Dzīve prasa izdarīt zināmas korektīvas noteiktajā kārtībā — to visātrāk iespējams izdebatēt tepat uz vietas. Tāpēc arī šini gadījumā brigādes padome saka savu vārdu, kuru vērīgi uzklausa kolhoza valde.

Tuvība kolhoznieku un sabiedriskās saimniecības vajadzībām un interesēm nodrošina brigāžu padomēm lielu autoritāti. Marta mēnesī, piemēram, otrās brigādes padome lēma par pensiju piešķiršanu gados veciem kolhozniekiem. Katram no viņiem ir sava piemējas zeme, ko apstrādāt, bet bez tās no pašpalīdzības kases pensiju fonda, kuru sistematiski papildina kolhoza valde, vēl saņem pieklājīgu pabalstu natūrā — plenu, gaļu, kartupeļus, graudus, putraimus, miltus, medu un nelielu naudas summu. Pieņemtajā lēmumā tādas pensijas paredzēja ap 20 arteļa biedriem.

Nolikums paredz arī, ka brigādes padomes apspriež bez tam vēl jautājumu par arteļa biedru kvalifikācijas celšanu, sadzīves apstākļu uzlabošanu, kultūras pasākumiem.

Ne retāk kā reizi mēnesī padomei jāapspriež sociālistiskās sacensības rezultāti. Uzvarētājus un pirmrindniekus rekomendē apbalvot ar ceļojošiem sarkaniem vimpeliem, vai arī viņu fotoattēlus ieteic valdei ievietot kolhoza Goda plāksnē. Plašais jautājumu loks, morālo stimulu pielietošanas iespējas izvirza arī lielas prasības ikvienam padomē

mes loceklim. Ar sevišķu prieku varam konstatēt, ka šo biedru lielam lielais vairākums godīgi izpilda pienākumus, dod pretsparu disciplīnas pārkāpējiem. Pieņemtos lēmumus parasti apspriež arī brigāžu sapulcēs. Tas vēl vairāk disciplinē laudis.

Pavasari traktoristu brigādē bija ne visai spīdoši ar darba disciplīnu. Nāca klāt jauni kadri, kas vēl nebija pārbaudīti darbā. Dažs no jaunatnākušajiem sāka žūpot, nolaidīgi strādāt. Brigādes padome, kuras sastāvā ir vairāki autoritatīvi biedri, izrādījis savu uzdevumu augstumos. Disciplīnas pārkāpējus sodīja. Ceturiem traktoristiem uz zināmu laiku atņēma braukšanas tiesības un viņus nozīmēja mazāk kvalificētā darbā. Sākumā dažam likās, ka brigādes padomes lēmums, it kā nebūtu obligāti izpildāms, bet pārrēķinājās. Divi traktoristi pavisam zaudēja darbu, bet sešiem mehanizatoriem izteica brīdinājumu. Te runa ir par nopietniem sodiem, bet, lai nerastos pārpratums par brigāžu padomes vadības metodēm, gribu piebilst, ka katrā gadījumā, pirms cilvēku sodīt, ar viņu runā vai nu padomes sēdē, vai brigādes sanāksmē, lai viņš atskārstu savu kļūdaino rīcību. Mehanizatoru brigādes padome atrada, ka darba disciplīnas nostiprināšanas interesēs ir arī jāizdara labojumi darba normās. Tos ieteica valdes izlemšanā.

BRIGADIERIS — RAŽOŠANAS KOMANDIERIS

Jūs teiksiet, ka līdz ar to brigadiera loma samazinājusies, visu paveic padome. Vispirms, tāds nebija mūsu nodoms un šis bažas neapstiprina arī līdzšinējā pieredze. Brigadieris paliek par īstu ražošanas komandieri, kas pakļauts valdei un pa nozarēm — atsevišķiem speciālistiem. Padome ar savu aktīvu, sabiedrisko domu palīdz viņam labāk izpildīt šos pienākumus. Patīkami vērot precizitāti, ar kādu tagad strādā brigadieris. No pulksten 14 līdz 16 visi brigadieris obligāti sazinās ar mani, ziņojot par paveikto, kā arī saņemot norīkojumu nākošajai dienai. Precizitāte ieviesusies arī valdes darbā. Kaut vai šķietams sīkums, bet tomēr pelna ievērošanu — neatceros, kad valdes sēdē būtu sākusies ar nokavēšanos.

Brigāžu padomes kolhozā strādā vēl neilgi. Daudz kas vēl nepamanīts, šur tur varētu sagaidīt lielāku neatlaidību, iedarbīgāku kontroli. Tā tomēr būs, jo uzņemtais kurss ir pareizs.

S. ZARIŅA,
kolhoza «Draudzība» agronome

Arī labu slavu vajag spodrināt

Par kolhozu «Selga» dzirdēts daudz cildinošu atsauksmju kādreizējā Krustpils rajonā rikotajās sanāksmēs. Bija tam arī savs pamats. Augstākās cukurbietes ražas parasti novāca seldzinieki, vairāk lopbarības ganāmpulkim arī sagatavoja šajā saimniecībā. Otrā vietā rajonā saražotā piena daudzuma ziņā uz katrēim simts hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes nebija sliktā izkārtne labai slava.

Katrai saimniecībai ir savi trūkumi, tādi ir arī «Selgai», — daļrunības un profilakses dēļ (lai «Selgas» vadītāji nekļūtu iedomīgi) mēdza teikt oratori.

Bākaļ vajadzēja gaiši spīdēt, lai patiesām apkārtnē kolhozi tur varētu smelties ierosmi, mācīties kolektīvās saimniecības mākslu. Bet tad atsevišķas spuldzes bākas lustrā sāka dzist. Pērnā gada 1. jūlijā izrādījās, ka 6 mēnešu vidējais izslaukums no vienas govs bija mazāki nekā 1960. gadā tajā pašā laikā. Līdz 1961. gada beigām šis minuss pieauga un sasniedza 128 kilogramus.

1962. gadā sāka slaukt vēl mazāk. 1. jūnijā izslaukuma likne vidēji no govs nokrita par veseliem 107 kilogramiem. Patlaban gan vēl nav rezumēti dati par valsts iepirkuma plāna izpildi, bet iepriekšējā aprēķini rāda, ka savu 35—38 centneru, iespējams, vēl pietrūks no pusgada uzdevuma. Piena izslaukumu samazināšanās, kā redzams, šeit sāk kļūt par hronisku parādību. Bet kāpēc?

Ieejam vienā no lielākajām fermām — «Plečos». Uzkrīt tas, ka nekur nav redzami slaucēju darba rezultāti. Vecākā slaucēja Bronisla Borska gan rāda kādu zīmīti, cik katra slaucēja kopā attiecīgā dienā ieguvusi no visas grupas.

Jūs taujājat, cik vidēji grupā ieguvām no govs? Tādas uzskaites pie mums nav. Pēc iespējas mazāk nodarbojamies ar papīriem...

Tādos apstākļos, kad trūkst elementārās kārtības uzskaitē, veltīgi runāt par lopkopju savstarpējo sociālistisko sacensību. Jā, arī mēneša izslaukumu plāna nav. Nevar zināt arī lopu individuālos izslaukumus dienā. Uz speciālam plāksnītēm iepretim katras govs stāvvietai gan ir ailiē ar norādījumu, ka tur atzīmēs, cik liels ir dienas izslaukums.

Ganības sliktas, mazas, nepietiekoši iekoptas, — izslaukumu sistematisko krišanos izskaidro arteļa vadītāji. — Miltus un koncentrātus nedodam, jāiztiek tikai no ganīšanas un piebarošanas.

Iegāns, kā redzams, nav mazs. Tiesām, tā arī palika nenoskaidrots, kāda ir ganību hektāra vērtība ba-

ribas vienībās, bet viens gan skaidrs, ka arī šajos apstākļos varētu būt lielākus izslaukumus. Katrā ziņā arī sliktais «Selgas» ganību zemes dod vismaz 2000—2500 barības vienību no hektāra. Aptuveni rēķini liecina, ka šīs ganības nodrošina govīm ar 16 kilogramu vidējo izslaukumu dienā ap 60 procentu no vajadzīgajām 12,8 barības vienībām. Bet lopus taču piebaro ar āboliņiem. Kā zināms, 12 kilogrami, pat ne visai augstas kvalitātes āboliņa satur vairāk nekā 5 barības vienības (aptuveni tik daudz govīm piebaro āboliņa), tā ka deficītu barības normās ar piebarošanu iespējams pilnīgi segt un vidēji dienā iegūt ap 16 kilogramu piena no katras govs. Vecākā slaucēja tādu rādītāju jau sasniegusi.

Nenoliedzami, liela nolaidība pieļauta, ka ganības tik mazražīgas. Arī lielā lopu blīvuma apstākļos varētu panākt augstāku ražu, ja laikā paveiktu vajadzīgos agrotehniskos pasākumus.

Bet nevajadzēja nemaz šos rēķinus. Slaucējas pašas min visai iespaidīgus atpalcības cēloņus.

Kolhoza valde nav padomājuši par materiālo ieinteresētību. Kādreiz, kad tā pastāvēja, ciniņamies par katru kilogramu.

Nevar piekrist arteļa vadītāju nostātai, kad pirms diviem gadiem, ejot atpalcīgu noskaņojumu pavadā, nolēma likvidēt papildmaksu, jo tādu nevēloties laukkopji. Vai tad vēl jāpierāda, cik aplama ir šāda nostāja laikā, kad tieši materiālas ieinteresētības plaša ieviešana ir viens no svarīgākajiem punktiem PSKP CK marta Plēnuma lēmumā nospraustajos uzdevumos.

Pilnīgi aizmirsts cits svarīgs līdzeklis darba ražīguma kāpināšanai. Slaucējas ar lielāko prieku slauktu ar mehānismiem, bet to nevar. Agrā pavasarī šēsas lopkopes Plaviņu paraugsaimniecībā beidza speciālus kursus, bet aparatūra rūse nelietota... Patiesības labā nevar neteikt, ka tā jau iegādāta pirms daudziem gadiem un īsu brīdi parādēs nolūkos pat lietota. Tā arī neizdibinājām, vai mehānisko slaukšanu fermās «Selgas» vadītāji neiekārto aiz nevēlības vai tehnikas lomas neizprāšanas dēļ. Beigu beigās cieš slaucējas, robs radies saimniecības kasē un ražošanas plānā, jo vieglāka un labāk apmaksāta darba apstākļos arī rezultāti varēja būt citādi.

Jādomā, ka kolhoza «Selga» priekšsēdētājs b. Bušs un zootehniķe b. Lazda paskaidros mūsu lasītājiem, ko viņi domā darīt, lai seldzinieku kādreiz pelnīti labā slava lopkopībā atmirdzētu visā spožumā.

E. KOCENS

Lielāku atbildību lopbarības sagatavošanā

PSKP CK un PSRS Ministru Padome jau vairākkārt norādījušas, ka lopkopības produkcijas ražošanā galvenais ir lopbarība. Ja būs lopbarība, būs lopi, būs arī gaļa un piens.

Par augstvērtīgas lopbarības sagatavošanu maz domā lauksaimniecības arteļa «Jānupe» valde un kolhoznieki. Pavasara sēju šeit beidza ar lielu novēlošanos. No lopbarības paredzētajiem 25 hektāriem cukurbietes neiesēja nevienu hektāru, bet no rūpniecības plānotajiem 15 hektāriem apēja tikai 6. Plānoto cukurbietu platību gan apēja ar kukurūzu un iestādīja kartupeļus, bet šīs platības savlaicīgi nekopj, lai no tām izaudzētu augstas ražas. Kukurūzas sējumi pirms sadīgšanas nav nemaz ecēti, arī lopbarības pupas otrajā brigādē 4 hektāru platībā aizaukušas ar nezālēm, bet sējumu ecēšana nav izdarīta. Šini brigādē nav uzsākta kartupeļu stādījumu kopšana, un 0,5 hektāru šķirnes kartupeļu sēklas lauks noaudzis ar vārpātu kā plāva. Kādu sēklas ražu te domā

rudenī iegūt agronomi b. Kovaļevskis? Līdz šim b. Kovaļevskis nav prasījis atbildību no brigadieriem par sējumu kopšanu. Tā rezultātā vēl uz šā gada 27. jūniju brigadiera b. Golka un brigadiera b. Vaidera brigādē nebija uzsākta cukurbietu rindstarpu ierdināšana un ravējamo platību sadale starp kolhozniekiem, lai gan bites jau sāk aizaugt ar nezālēm. Kolhoza valde nav devusi katram traktoristam konkrētu uzdevumu rušināmkultūru kopšanā un nav noteikta arī materiāla ieinteresētība.

Līdz ar sējumu kopšanu jāplauj arī sētie zālāji un dabiskās plavas. Bet arī par šo darbu nav domāts. Zāles plaujmašīnas remontam no brigādēm pie smēdes pievestas tikai dažas dienas atpakaļ. Laukopības brigadierī bezatbildīgi glabājuši lauksaimniecības tehniku, jo plaujmašīnas rudenī kā lietotas, tā arī atstātas. Tās noķepušas ar dubļiem, izkaptis nav izņemtas, sarūsējušas. Par sienu plaujas uzsākšanu un šī darba veikšanu vēl līdz 27. jūnijam valdes sēdē nebija

spriests. Kolhoza agronomi b. Kovaļevskis nav sastādījis darba plānu sienu novākšanai un nav devis uzdevumu laukkopības brigadieriem, jo viņš domā, ka zāle vēl esot par mazu plaušanai. Biedram Kovaļevskim vajadzētu atcerēties pagājušā gada rūgtu pieredzi, kad sētie zālāji pārauga un ievāca sienu ar mazu barības vērtību. Govīm gan ziemā izbaroja 7 kilogramus āboliņa, bet piena izslaukumi bija zemi. Pavasarī par šādu sliktu āboliņu sūrojās jaunā III brigādes brigadiere b. Ribkina. Bet, kā viņa domā šogad sagatavot barības vienībām un olbaltumvielām bagātu sienu, ja sienu plauju plānoja uzsākt tikai ar 1. jūliju? Viņas vadītāja brigādē ne lopbarībai, ne rūpniecībai nav tēstēs nevienš hektārs cukurbietes. Tagad vajadzētu rūpīgi kopt kukurūzas sējumus un nopļaut vitamīniem bagātu sienu, bet līdz 27. jūnijam vēl nebija uzsākta kukurūzas sējumu ecēšana, lai gan nezāles jau kupli zaļo. Brigadiere b. Ribkina līdz šim gaidījusī uz traktoru, kas noecēs sējumu, bet tāni pašā laikā brigādes kolhoznieki dzīvo mājās bez darba. Tā 26. jūnijā trešajā brigādē uz lauka nestrādāja neviens kolhoznieks. Vispār šajā brigādē

ļoti sliktā darba disciplīna. Maijā mēnesī šīs brigādes kolhoznieku lielākā daļa izgājuši darbā tikai 8—12 dienas. Kolhoznieks Artemijs Leščovs maijā izstrādājis tikai 1,36 izstrādes dienas, bet no gada sākuma līdz 1. jūnijam izstrādājis 36,12 izstrādes dienas. Kolhozniece Jeļena Filimonova janvāra mēnesī izgājuši darbā 3 dienas un izstrādājusī 0,88 izstrādes dienas, bet maijā 1 dienu un 0,75 izstrādes dienas. Kolhozniece Praskovja Ivanova šini gadā darbā nav izgājuši nevienu dienu. Ja brigadiere b. Ribkina būtu organizējusi šos un vēl citus kolhozniekus, pavasara sējas darbus kolhozā būtu veikuši daudz ātrāk.

Lopbarības sagāde jāuzsāk arī I un II brigādē, bet kolhoza valdei jāpūlejas, lai būtu saremontētas visas zāles plaujmašīnas un zirgu grābekļi. Agronomam b. Kovaļevskim jānod brigadieriem uzdevumi lauku darbu veikšanā, jākontrolē to izpildi un jāprasa atbildība no brigadieriem par doto uzdevumu izpildi, tad arī darbi labāk sekmēsies.

I. Rinka,
kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes vecākā agronome

Kolektīvi vairāki, koris viens

14. ceļu ekspluatācijas rajona viru koris šogad atzīmē savas pastāvēšanas piekto gadadienu. Tas nav ilgs laiks. Tomēr, ja atceramies tās grūtības, kas, kori organizējot, bija jāpārvar, tad zināms lepnums un prieks pārņem katru, kas šini darbā ielicis savu daļu.

Kora pirmsākumi meklējami jau daudz agrāk — pirms kādiem desmit, divpadsmit gadiem. Tad 14. ceļu ekspluatācijas rajona arodorganizācijas vietējā komiteja kopā ar administrāciju centās izraisīt aktivitāti mākslinieciskajā pašdarbībā, organizējot gan jauko kori, gan sieviešu un vīriešu ansambļus. Toreiz šie kolektīvi nepastāvēja ilgāk par gadu. Tam bija savs iemesls.

Katram darbam, katram pasākumam nepieciešams reāls mērķis, pēc kā censties, ko sasniegt. Mākslinieciskajā pašdarbībā šāds mērķis ir patstāvīgs koncerts vai skate. Nevar cerēt un gaidīt, lai pašdarbnieki gadiem ilgi regulāri apmeklētu mēģinājumus, mācītos dziesmas, ja viņiem nebūs iespējams parādīt sasniegto, gūt gandarījumu par pieliktajām pūlēm. Patstāvīgu koncertus var sagatavot un sniegt tikai pietiekami liels un spējīgs mākslinieciskais kolektīvs, kam prasmīgs vadītājs. Mūsu pirmais un galvenais mērķis bija noorganizēt patstāvīgu koncertiem spējīgu kora kolektīvu.

Piemērotākais likās viru koris. Ceļu dienestā nodarbināto vidū ir tikai dažas sievietes, bet iesaistīt ģimenes locekļus šādos pasākumos samērā grūti. To mums rādīja pieredze. No centrā strādājošiem kori varējām iesaistīt 15–20 vīrus. Tas bija par maz. Mēģinājumā uzaicināt radniecīgos (gan pēc ministrijas, gan pēc arodbiedrības līnijas) kolektīvus — 11. ATK un rajona sakaru kantori. Kad tas neizdevās, atsaucību radām Jēkabpils MRS ļaudis, kuriem bija līdzīgi mērķi un nodomi. Tādējādi izdevās izveidot samērā lielu kori ar vairāk nekā 40 dziedātājiem.

Pēc pirmajiem koncertiem atklājās savi solisti, izveidojām arī viru dubultkvartetu, mazliet vēlāk noorganizējās arī sieviešu ansamblis.

Mūsu koristi savas spējas pierādījuši daudzos patstāvīgos koncertos Jēkabpilī, Ilūkstes, Bauskas un citos rajonos, kā arī rajona un republikāniskajos Dziesmu svētkos, televīzijas un radio pārraidēs, viru kora salidojumā Jelgavā un arodbiedrību republikāniskajās pašdarbības skatēs. Abās pēdējās skatēs iegūtas pirmās vietas viru kora grupā.

Dažreiz strīdus izraisa mūsu pašdarbības kolektīva sastāvs, kas ir tiešām raibs. Tajā aktīvi piedalās liela grupa 14. ceļu ekspluatācijas rajona mehanizatoru, strādnieku, atbildīgo darbinieku. Tāda pat grupa ir arī no Jēkabpils MRS. Bez tam kolektīvā piedalās vairāki dziedātāji no citām organizācijām.

Pie rajona kultūras nama viru koris nav noorganizēts, tāpēc mēs pulcinām dziedātājus arī no citām iestādēm un organizācijām, kur organizēt atsevišķu kori tāpat kā mums nebūtu pa spēkam. Mēs uzskatām, ka katra pašdarbības kolektīva pastāvēšanai jēga un atbilstošums ir tikai tad, ja tas ir pietiekami spēcīgs un sasniedzis nepieciešamo māksliniecisko līmeni.

Mūsu kora un ansambļa organizēšanā un sagatavošanā izcilu ieguldījumu devis tā diriģents un mākslinieciskais vadītājs Česlavs Beļavskis. Neizsīkstošu enerģiju un dziesmu mīlestību parādījuši tā dalībnieki no dibināšanas dienas — strādnieki Jānis Bundzenieks un Kārlis Rutkiņš, mašīnists Ēriks Kalniņš, inženieris Osvalds Lindemanis, MRS arodorganizācijas strādnieku komitejas priekšsēdētājs Alfreds Blumbeks, mehāniķi Jānis Treilons un Arturs Punovskis un citi.

Kora piecu gadu atceres koncertu, kas notiks jūlijā, apsoliuši kuplīnāt arī Bauskas 11. ceļu ekspluatācijas rajona, Smiltenes un citi kori. Jubilejas koncerts solās izvērsties par sava veida atskaites koncertu mūsu korim un būs arī viru kora salidojuma atskaņu un draudzības koncerts.

A. ARĀJS,
14. ceļu ekspluatācijas rajona arodorganizācijas vietējās komitejas priekšsēdētājs

Sieviešu padomes sanāksme

Sinīs dienās sanāca rajona apvienotā sieviešu padome un izskatīja organizatoriskus jautājumus. Par sieviešu padomes priekšsēdētāju ievēlēja Z. Tiltiņu, par vietnieci St. Rubuli un sekretāri E. Liepiņu.

Padome nodibināja 3 sekcijas un apstiprināja to vadītājus: par sadzīves sekcijas vadītāju apstiprināta b. Jekimenko, kultūrmasa darba sekciju vadīs b. Bērziņa, audzināšanas darba sekciju — b. Grigule.

G. LIEPIŅA,
LKP rajona komitejas instruktore

Jaunas autobusu līnijas

30. ATK kolektīvs, lai labāk apkalpotu iedzīvotājus, ierīko vairākas jaunas autobusu līnijas rajona labā krasta teritorijā.

2. jūlija pievakarē pirmo reizi devās ceļā autobuss uz kolhozu «Rožkalns», tas atgriezies autoostā nākošajā rītā.

1. jūlijā sāka kursēt autobuss pa maršrutu autoosta—Turki—kolhozs «Strauts», kas dienā veiks divus braucienus turp un atpakaļ.

Plaviņu pilsētā, kur autobusi līdz šim kursēja ar pārtraukumiem, tagad tie pienāks katru pusstundu, bet pa autobusu līnijām Plaviņas—Aiviekste, Plaviņas—Koknese, Plaviņas—Vietava ies citi autobusi paredzētajā laikā.

Jaunu autobusa līniju atklās arī Jēkabpils labajā krastā. Tas aties no dzelzceļa stacijas un kursēs pa Rīgas un Raiņa ielām.

I. TERAUDS

SPORTS

Pirmais riņķis noslēdzies

Beigušās Jēkabpils rajona futbola meistarsacīkšu pirmā riņķa spēles. Sakarā ar LBSB «Vārpa» Zemgales zonas meistarsacīkšu spēlēm no rajona meistarsacīkstēm izstājies rajona rūpniecības kombināta komanda. Par rajona čempiona godu cīņas turpina piecas komandas.

Plaviņu ķimiskās mežsaimniecības futbolisti savā laukumā burtiski sagrāva spēcīgo Viesītes depo komandu ar rezultātu 5:1.

Pēc pirmā riņķa par neapšaubamiem līderiem izvirzījušies Jēkabpils labā krasta futbolisti. Otrajā vietā — ķimiskās mežrūpniecības saimniecība. Tālāk seko Viesītes depo un 11. ATK komandas.

Jau apstiprināts čempionāta otrā riņķa spēļu kalendārs, pēc kura spēļu sākums noteikts 15. jūlijā. To rezultātā noskaidrosies jaunie rajona čempioni.

G. KROMIŅS

STARPTAUTISKAIS APSKATS

LIELAJAM MIERA FORUMAM TUVOJOTIES

Vēl tikai dažas dienas, un 9. jūlijā Maskavā atklās Vispasaules kongresu par vispārēju atbrīvošanu un mieru.

So kongresu sasauca ļoti atbildīgā laika posmā. Imperiālistiskās aprindas joprojām izvērs drudzaino bruņošanu, rada starptautiskā saspīlējuma perēkļus un liek šķēršļus svarīgāko starptautisko jautājumu atrisināšanai sarunu ceļā. Savienotās Valstis, ignorējamas tautu grūtības, rīko kodolizmēģinājumus atmosfērā un mēģina uzspriest atombumbu lielā augstumā. Bet tas nozīmē, ka drudzainā bruņošanās aptvers arī kosmisko telpu. Rietumvalstis izvairās no Vācijas miera līguma noslēgšanas, saglabā saspīlējuma perēkli Rietumvācijā un atbalsta Rietumvācijas agresīvo aprindu revanšistiskos centienus. Jaunās provokācijas Rietumvācijā, aizdomīgā kņada Taivanā un pie Ķīnas Tautas Republikas krastiem, amerikāņu karaspēka izcelšanās Taizemē liecina par Savienoto Valstu un to sabiedroto — militārajos blokos iesaistīto zemju — agresīvajiem centieniem.

Tas viss prasa, lai mīlmiļģie spēki būtu modri un saliedēti, aktī-

vizētu savas pūles jauna kara novēršanai. Tādējādi pati situācija, kādā tiek sasaukts Vispasaules miera kongress, padara to par ārkārtīgi svarīgu notikumu. Un visi, kam dārgs miers uz zemes, to labi saprot. Tāpēc gatavošanās kongresam visur izvērsusies nepieredzēti plaši.

Daudzās Eiropas, Āzijas, Āfrikas un Amerikas zemēs notikuši nacionālie kongresi un konferences par atbrīvošanu un mieru. Ievērojami zinātnes un kultūras darbinieki, sabiedriskie, politiskie un arodbiedrību darbinieki apliecinājuši savu atbalstu Vispasaules kongresam.

Nacionālajā vispārējās atbrīvošanās piekritēju konferencē Francijā piedalījās vairāk nekā 200 ievērojamu politisko un sabiedrisko darbinieku, zinātnieku, rakstnieku un mākslinieku. Šie cilvēki ir mūsdienu Francijas kultūras zieds. Vienu no vislielākajām delegācijām uz kongresu sūta Brazīlijas miera cīnītāji. Tās sastāvā ir visautoritatīvākie visu sabiedrības slāņu, politisko un komersantu aprindu, strādnieku un zemnieku organizāciju pārstāvji. Starp delegātiem ir Brazīlijas Literatūras akadēmijas loceklis Aurelio Bouarke de Olan-

da, izcilais brazīliešu arhitekts, Brazīlijas jaunās galvaspilsētas plāna autors Lusio Kosta un bankieris Zetulio Zozē da Silva. Celoņas delegācijas sastāvā ir Starptautiskās Leņina miera prēmijas laureāts budistu priesteris U. Sarankara, parlamenta loceklis S. Nadesans un Dž. Patirana, kā arī citi pazīstami sabiedriskie darbinieki, kas savā zemē iemantojuši vispārēju cieņu. Arī Anglijas miera piekritēji sūta uz kongresu savus pārstāvjus. «Simts cilvēku komitejas» vadītājs lords Bertrams Rasels, kuru draud izslēgt no leiboristu partijas, tomēr joprojām aktīvi atbalsta kongresu. 90 gadus vecais angļu filozofs slīktā veselības stāvoklī dēļ nevarēs ierasties Maskavā, taču viņš atsūtījis savu runu, kas ierakstīta lentē.

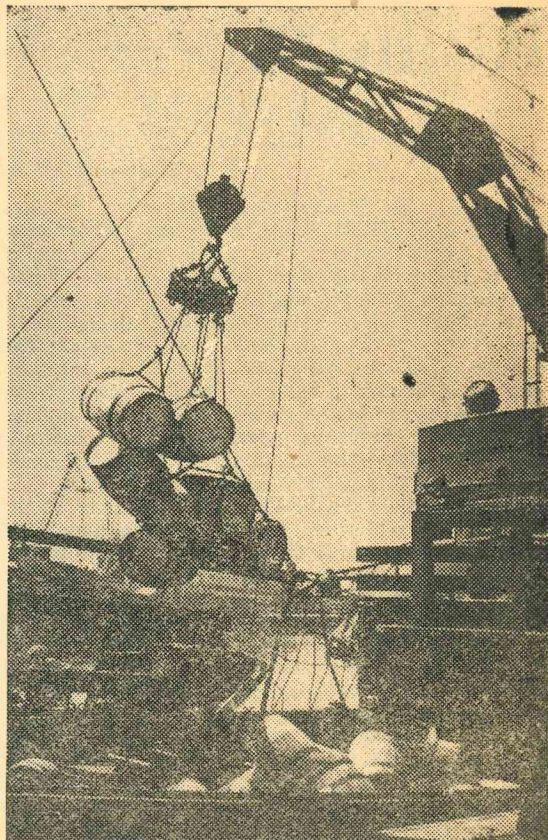
Tikpat autoritatīvas delegācijas atbrauks no Japānas, kā arī no citām Āzijas, Āfrikas, Latīņamerikas un Eiropas zemēm.

Visas nacionālās miera aizstāvēšanas organizācijas uzskata, ka galvenais uzdevums ir cīnīties par vispārējās un pilnīgas atbrīvošanas līguma noslēgšanu. Reizē tās prasa veikt veselu virkni svarīgu pasākumu starptautiskā saspīlējuma mazināšanai virzienā. Dabiski, ka ikvienā zemē uzsvēru liek uz tām prasībām, kuru izpildē, atbilstoši konkrētajai situācijai, ir tieši ieinteresētas šo zemju tautas. Piemēram, Japānā, kuras tauta uz sa-

Padomju Latvijas zvejnieki ar labu darbu atbild uz PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmumu «Par pasākumiem nozvejas un zivju produkcijas ražošanas palielināšanai». Latvijas ekspedīcijas zvejas pārvaldes kuģu apkalpes ziņoja par jaunu darba uzvaru — pirms termiņa izpildīts nozvejas pusgada uzdevums. Salīdzinājumā ar attiecīgo posmu pagājušajā gada zvejnieki vilkuši par 100.000 centneru lielākus loms, kā arī devuši virs uzdevuma simtiem centneru zivju miltu un vitamīnizētas eļļas.

Attēla: kuģu sagatavošana jaunam braucienam uz Atlantijas okeānu.

LTA foto

KULTURAS DZIVE

Interesants jautājumu un atbilžu vakars

Leimaņu ciema bibliotēka kopā ar izpildu komiteju organizēja kārtējo jautājumu un atbilžu vakaru. Šo interesantu kultūras un izglītības darba formu iecienījuši iedzīvotāji. Šoreiz tas bija veltīts tri-

jiem tematiem: «Mūsdienu medicīna», «Starptautisko notikumu apskats» un «Sadzīves jautājumi». Vairāki leimanieši lūdza pastāstīt par vēža ārstēšanu, citus interesēja ķīniešu adatu terapija, daži vēlējās uzzināt, vai tējas sēne nav kaitīga veselībai. Uz šiem un citiem jautājumiem atbildēja — ciema feldšere komjauniete Biruta Platgaļve.

Ar lielu interesi vakara apmeklētāji noklausījās kolhoza «Vienība» partijas pirmorganizācijas sekretāra Viktora Timpas saistošo stāstījumu par jaunākajiem notikumiem starptautiskajā dzīvē.

Daudz jautājumu bija sadzīves jomā. Mežgales kolhoza priekšsēdētājs Vitauts Jankūns pastāstīja par kolhoza kluba celtniecību, saimniecības elektrifikāciju, par pabalstu un pensiju izsniegšanu darba nespējīgiem kolhozniekiem. Leimaņu kolhoza priekšsēdētājs Aloīzs Rubins informēja vakara dalībniekus par valdes pasākumiem daudzi disciplīnas nostiprināšanā.

Ciema ļaudis sašutuši par vienu mēse Salimonas Rimicānes rīcību. Šī sieviete nerūpējās par savu bērnu dvīņu kopšanu un ēdināšanu. Izpildu komitejas priekšsēdētāja Valija Pusbarnece klātesošiem paskaidroja, ka nolaidīgo māti katru dienu kontrolē feldšere. Pagaidām nav iespējams nodot mazulišus valsts bērnu iestādē, izpildu komiteja turpina kārtot šo jautājumu.

Visas sabiedrības aktīva piedalīšanās lielāku un mazāku sadzīves jautājumu risināšanā pauz jaunu, komunistisku attieksmi pret līdzciltiem, parāda komunisma cēlāju morāles kodeksu darbībā.

Noslēdzot jautājumu un atbilžu vakaru, bibliotēkas aktīvs sniedza priekšnesumus — Andreja Upīša romāna «Zaļā zeme» fragmenta ierakstus, vairākas dziesmas izpildīja V. Lapsa un S. Seršņeva.

V. PURENĪNA,
Leimaņu ciema bibliotēkas vadītāja

Redaktore B. IKLAVA

Jēkabpils rajona starptautisko savienību steidzīgi vajadzīgs celtna vadītājs ar torpceltni KB-16 vadītāja tiesībām.

Pieteikties Jēkabpilī, Dambja ielā 19, telefonos 2304.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktores — 2342, redaktores vietnieci un sekretārei — 2262, redaktores vietniekam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija: Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

«Padomju Daugava» — гасета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилесского территориального производственного колхозно-совхозного управления.